

giúp cháu trở nên thành thạo về mặt này. Chúng tôi có bốn bộ bài có những chữ số để học các phép tính cộng, trừ, nhân, chia. Nhiệm vụ đầu tiên của David là gọi đúng tên những lá bài, hễ sai thì chúng tôi sửa và cháu phải đọc lại. Rồi chúng tôi luyện tốc độ. Tôi nói với cháu rằng khi cháu nói đúng tất cả các lá bài trong vòng tám phút thì việc học này sẽ chấm dứt. Điều này có vẻ như là một mục tiêu không tương đối với David. Đêm đầu cháu mất đến 52 phút, đêm thứ hai 48, rồi 45, 44, 41..., sau đó dưới 40 phút. Tôi khen ngợi cháu mỗi lần cháu giảm được thời gian. Mỗi lần cháu tiến bộ, cả hai vợ chồng tôi ôm cháu, cả nhà khiêu vũ với nhau bằng những điệu nhảy vui nhộn. Vào cuối tháng ấy cháu nói tên mọi con số đúng hoàn toàn trong thời gian không đầy tám phút. Khi cháu đạt được một tiến bộ nhỏ, cháu thường tự mình yêu cầu được làm lại để có thể tiến bộ hơn. Cháu đã phát hiện ra rằng việc học là dễ dàng và vô cùng lý thú.

Dĩ nhiên, kết quả là môn đại số của cháu tiến bộ nhảy vọt. Tôi và mẹ cháu đã vui mừng vô cùng khi lần đầu tiên cháu mang về nhà tấm giấy khen môn toán. Những thay đổi khác đến nhanh chóng không thể ngờ được. Việc đọc của cháu tiến nhanh và chúng tôi bắt đầu kích thích các khả năng tự nhiên của cháu trong hội họa. Sau đó, thầy giáo khoa học giao cho cháu làm một mẫu vật trưng bày. Cháu chọn khai triển một loạt các mô hình rất phức tạp để chứng minh kết quả của đôn bầy. Điều này không những đòi hỏi về vẽ và làm mô hình mà cả về toán học ứng dụng nữa. Mô hình triển lãm của cháu được giải nhất trong hội thi khoa học của nhà trường, được đưa vào cuộc thi cấp thành phố và đã chiếm giải ba.

Đây là một cậu bé bị xem là “hỏng về não bộ”. Nhưng từ khi